ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଛବ୍ବିଶ

ନେବୁକଦ୍ନେସରଙ୍କ ସାତ କାଳ: ପୌତ୍ତଳିକତା, ପାପତ୍ୱବାଦ ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରୁଥିବା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଚିତ୍ରପଟ

Jeff Pippenger
2023-12-21

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁକଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ। ତାଙ୍କର "ସାତ କାଳ" ସେହି ସମୟାବଧିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିଥିଲା, ଯେଉଁ ସମୟରେ ପୌରାଣିକ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକତା (ନିତ୍ୟ), ଏବଂ ପୋପୀୟତା (ଉଜାଡ଼ର ଅପରାଧ), ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାବଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ—ପଦତଳେ ଦଳିତ ହେବାକୁ ଦିଆଯିବ? ଦାନିଏଲ ୫:13।

ତେରୋ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନା—ଉଭୟଙ୍କର ପଦଦଳନ" ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଥିବା "ସାତ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ "ସାତ ସମୟ" ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଥିବା "ସାତ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଉଭୟକୁ ଏକେଇ ରେଖାରୂପେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ମୁଁ ଯେରୁଶାଲେମ ଉପରେ ସମରିୟାର ମାପଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଆହାବଙ୍କ ଗୃହର ଲମ୍ବସୂତ୍ର ଟାଣିବି; ଏବଂ ଯେପରି ଜଣେ ମଣିଷ ଥାଳିକୁ ପୋଛି ପରିଷ୍କାର କରେ, ସେହିପରି ମୁଁ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପୋଛିଦେବି, ତାହାକୁ ପୋଛି ଓଲଟାଇ ଦେବି। ୨ ରାଜାବଳୀ ୨୧:୧୩।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ଏବଂ ତେରହମ ପଦ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 677 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯିହୂଦାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦ୍ୱିତୀୟ ରେଖାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ "ସାତ ସମୟ" ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 723 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ "ସାତ ସମୟ" ସେହି ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ପୌରାଣିକ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକତା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଆସିଥିବା ସେହି ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ପାପାଳ ପ୍ରଥା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କଲା।

ପାପତନ୍ତ୍ର କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟତାର ଘୋଷଣାରେ ଆବୃତ ପୌତ୍ତଳିକତା ମାତ୍ର—ଯେପରି କୁହାଯାଏ, "ବାପ୍ତିସ୍ମପ୍ରାପ୍ତ ପୌତ୍ତଳିକତା"। କାଥଲିକ୍ ଧର୍ମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା କିଛିମାତ୍ର ନାହିଁ। ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ଇତିହାସରେ ଜଗତ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଶିଖିଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1798 ପରଠାରୁ ଜଗତ ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଇଛି। ପାପତନ୍ତ୍ରର ହୃଦୟ ପୌତ୍ତଳିକତାର ହୃଦୟ ସହ ସମାନ। ଏହାର ଧର୍ମ ଏବଂ ଧର୍ମମାନଙ୍କର ଆଚାରବିଧି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିନ୍ନ। ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିବା "ସାତ କାଳ"ର ବିଚାରର ଅର୍ଥ ହେଲା, ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପଶୁର ହୃଦୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ପଶୁର ହୃଦୟ ହେଉଛି ସେହି ହୃଦୟ, ଯାହା ପୌତ୍ତଳିକ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା—ସେଥି ଖୋଲାଖୋଲି ପୌତ୍ତଳିକତା ହେଉ କିମ୍ବା କାଥଲିକ୍ ଧର୍ମର ରୂପରେ ଆବୃତ ପୌତ୍ତଳିକତା ହେଉ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ଥିବା ଅଜଗରକୁ ଶୟତାନ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥରେ ସେହି ଅଜଗର ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଅଟେ।

> "ଏହିପରି, ଯଦ୍ୟପି ଅଜଗର ପ୍ରଥମିକ ଭାବରେ ଶୈତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତଥାପି ଗୌଣ ଅର୍ଥରେ ଏହା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।" The Great Controversy, 439.

“ସାତ କାଳ” ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଯେ ପଶୁକୁ ନେବୁଖଦ ିନ୍ଜ୍ଜ ର ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ସେହି ପଶୁ ପ୍ର ଥମେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ ିଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅଜଗରର ପଶୁ ଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଆଉ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ ିଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ କାଥୋଲିକତାର ପଶୁ ଥିଲା। ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ର ଶେଷରେ ନେବୁଖଦ ିନ୍ଜ୍ଜ ର ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ ୍ର ଗୋଟିଏ ପ୍ର ତୀକ ଅଟନ୍ତ ି, ଯାହା ଶେଷରେ ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ । ଅଟେ। ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀକ ଅର୍ଥରେ ନେବୁଖଦ ିନ୍ଜ୍ଜ ର ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ।ଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧି କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ଆତ୍ମ ିକ ବାବିଲୋନକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ତ୍ର ିବିଧ ଶକ୍ତ ିମାନ, ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱ କୁ ଆର୍ମାଗେଡନକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତ ି। ନେବୁଖଦ ିନ୍ଜ୍ଜ ର ପ୍ର କୃତ ବାବିଲୋନକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ିକ ବାବିଲୋନକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ଶକ୍ତ ିର ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହୃତ ହେଇଥିଲେ।

ଆମେ ଏମାତ୍ର ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ, ପ୍ରଥମେ “ସାତ କାଳ”ର ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ନେବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ 1798 ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନିତ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଅଧ୍ୟାୟଟିକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାରିରେ ଏହି ପଥଚିହ୍ନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବୁ।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ “ଶେଷ ସମୟ”ରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ସେହି ପୁସ୍ତକ ତାହାପରେ ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କଲା—ଏକ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଆଲୋକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର, ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବ, ଶୁଦ୍ଧ କରିବ, ଏବଂ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାମାନେ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିବ। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଧଳା କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:9, 10.

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରି ଗଠିତ ଯେହି ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ହୁଏ, ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା, ଯେ ସମୟର ଇତିହାସରେ ସେହି ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ହୁଏ, ସେହି ସମୟରେ ଜୀବିତ ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା। ଦାନିଏଲ ବାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ତିନୋଟି ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶେ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷ, ଯେ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଛିତରାଯିବାକୁ ଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର; ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଧାଇବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ତାହାପରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଚାହିଁ ଦେଖିଲି, ଆହା, ସେଠାରେ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଜଣେ ନଦୀତଟର ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ନଦୀତଟର ସେହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଜଣେ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ରପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳର ଉପରେ ଥିଲେ, କହିଲେ, ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ହେବାକୁ କେତେ ସମୟ ଲାଗିବ? ତାହାପରେ ମୁଁ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ରପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳର ଉପରେ ଥିଲେ, ଶୁଣିଲି, ସେ ନିଜର ଡାହାଣ ହାତ ଓ ବାମ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ, ସେହିଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳସମୂହ, ଏବଂ ଅର୍ଧକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଯେବେ ପବିତ୍ର ଜନମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିଣ୍ଡିଛାଡ଼ି କରିଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମାପ୍ତ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:4–7।

ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି ହେଉଛି ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ନବେ ଦିନ ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନିଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ବୁଝିଲି ନାହିଁ; ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ର ଭୁ, ଏହି ସବୁ ବିଷୟର ଅନ୍ତ କ’ଣ ହେବ? ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାମାନ ଅନ୍ତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ର ।ଙ୍କ ିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷ ିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯ ରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞ ।ନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପସାରିତ

ହେବ, ଏବଂ ଯେ ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ ଉଜାଡ଼ କରେ, ତାହା ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେ ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ଦାନିଏଲ 12:8–12.

ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ "ଶେଷକାଳ" ବିଷୟରେ ଦୁଇଥର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, ଏବଂ ତାହାକୁ ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୁହର ଖୋଲାଯିବ। "ଶେଷକାଳ"ରେ ଯେ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୁହର ଖୋଲାଯିବା ବିଷୟ ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶେ ଷାଠି (ଏକ କାଳ, ଦୁଇ କାଳ, ଏବଂ ଅର୍ଧ କାଳ), ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶେ ନବେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ—ଏହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧି। ଏହି ତିନୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟିକୁ "ଦିନ" ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି। ତିନୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟଟି 1843 ମସିହାର ସର୍ବଶେଷରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା 1843 ମସିହାର ସର୍ବଶେଷରେ ହିଁ ଘଟେ, କାରଣ ପଦ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି, "ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ... ପହଞ୍ଚେ।"

"ଆସେ" ବୋଲିଥିବା ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସ୍ପର୍ଶ କରେ। ଏହିପରି, ଧନ୍ୟ ସେହିଜଣେ ଯେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ 1844 ର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରେ। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ନିରାଶା 1843 ର ସଠିକ ଶେଷ ଦିନରେ ଆସିଥିଲା; ଏବଂ 1843 ର ସଠିକ ଶେଷ ଦିନ 1844 ର ସଠିକ ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ। ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆମେ ଯେ ବିଷୟଟି ଉପରେ ଚିନ୍ତନ କରୁଛୁ, ସେହିଟି ହେଉଛି ଦାନିଏଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭୂମିକା। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ପୁସ୍ତକଟିର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ, ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା। ଦାନିଏଲଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିଜ ପଥରେ ଯାଆନ୍ତୁ, ସେହି ସମୟରେ ପୁସ୍ତକଟିର ମୋହର ଖୋଲାଯିବାକୁ ଥିଲା। ଅଧ୍ୟାୟର ଉପସଂହାର ଏହାର ଉପରେ ଜୋର ଦେଇଥାଏ ଯେ, ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଲେ କ'ଣ ଘଟିବ।

କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:13.

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷକାଳରେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଥିଲା।

"ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର କାହାକୁ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିୟୋଗ କରନ୍ତି, ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ନିଜ ଭାଗ ଓ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହେବା ଉଚିତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।" Manuscript Releases, volume 6, 108.

ଅନ୍ତ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1798 ମସିହାରେ, ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ; ଏହାକୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ" ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି। ନେବୁଖଦ୍ନେସରଙ୍କ "ସାତ କାଳ"ର ନିର୍ବାସନର ଶେଷ 1798କୁ ସୂଚିତ କରେ, କାରଣ ସେହି ଶେଷ "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ" ହୋଇଥିଲା।

ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ମୁଁ ନବୂଖଦ୍‌ନିସର ଆକାଶପଟେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଇଲି, ଏବଂ ମୋର ବୁଦ୍ଧି ମୋ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲା; ଏବଂ ମୁଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲି, ଏବଂ ଯିଏ ଚିରକାଳ ବଞ୍ଚି ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି ଓ ସମ୍ମାନ କଲି, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଅନନ୍ତ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପୁରୁଷାନୁପୁରୁଷ ଅବଧିରେ ରହେ। ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା ଶୂନ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଆକାଶର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି; ଏବଂ କେହି ତାହାଙ୍କ ହାତକୁ ରୋକି ପାରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁ କହି ପାରେ ନାହିଁ, "ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ?" ସେହି ସମୟରେ ମୋର ବିବେକ ମୋ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲା;

> ଏବଂ ମୋର ରାଜ୍ୟର ମହିମା ପାଇଁ ମୋର ସମ୍ମାନ ଓ ତେଜ ପୁନର୍ବାର ମୋ ପାଖକୁ ଫେରିଲା; ଏବଂ ମୋର ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ମୋର ପ୍ରଭୁଗଣ ମୋତେ ଖୋଜି ଆସିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଥିର କରାଗଲି, ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମହିମା ଯୋଗ କରାଗଲା। ଏବେ ମୁଁ ନବୂଖଦ୍ନେସର ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜାଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି, ମହିମା ଓ ସମ୍ମାନ କରୁଛି, ଯାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ପଥ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଗର୍ବରେ ଚାଲନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ନମ୍ର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ। ଦାନିଏଲ 4:34–37.

"ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ବୋଲିଥିବା ପ୍ରକାଶ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେତେବେଳେ ନବୂଖଦ୍ନେଜର ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ଆଉ ପୌରାଣିକ ଧର୍ମାନୁସରଣ ଓ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ପଶୁମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ରହିନଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ, ନବୂଖଦ୍ନେଜର ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ମଣିଷଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କରିବାଦ୍ୱାରା ସେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ପୃଥିବୀର ପଶୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେହା 1798 ମସିହାରେ ଶାସନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା; ଏବଂ ସେ ମେଷଶାବକ ପରି ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯଦ୍ୟପି ଶେଷରେ ତାହା ନାଗ ପରି କଥା କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। ସେ ପୃଥିବୀର ସେହି ପଶୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେହା ଯିଶାଇୟ 23 ର ପୂରଣରେ ସତ୍ତର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିବ, ଯେପରି ତାହାର ସାହିତ୍ୟିକ ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତର ସାହିତ୍ୟିକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିଥିଲା। ଏହି ପ୍ରତୀକବାଦ "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଖଣ୍ଡ" ଅଟେ।

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାଦଶ ଓ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ତିନୋଟି ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ନାଗ, ସମୁଦ୍ରୀୟ ପଶୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀୟ ପଶୁ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଷୋଡଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେମାନେ ସେହି ତିନୋଟି ଶକ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ, ଯେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଆର୍ମାଗେଦ୍ଦୋନକୁ ନେଇଯାନ୍ତି। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ "ସାତ କାଳ" ସେହି ତିନୋଟି ପଶୁଙ୍କୁ ଏକସାଥିରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛି, କାରଣ ପ୍ରକୃତ ବାବିଲ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଅବସ୍ଥିତ ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପୁନର୍ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହି ଦୁଇ ପୁସ୍ତକ ପରସ୍ପରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ନେଇଯାନ୍ତି।

ନେବୁକଦ୍ନେଜର୍ ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସଂଯୋଗ ଭାବେ 1798କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1798 ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ପାଇଁ "ଶେଷ ସମୟ" ଥିଲା। ୱିଲିଆମ୍ ମିଲର୍ ପୌରାଣିକ ଅଧର୍ମର ଅଜଗର ଏବଂ କାଥୋଲିକ୍ ଧର୍ମର ପଶୁ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଉପରେ ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଭାବେ ଦେଖୁନଥିଲେ। ସେ 1798ରେ "ଶେଷ ସମୟ" ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସକୁ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତ ତଥାପି ଭବିଷ୍ୟତ ହିଁ ଥିଲା। 1989ରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ତିନୋଟି ଶକ୍ତି ଚିହ୍ନଟ କରାଯିବ।

1798 ମସିହାରେ ଅଜଗର ଓ ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିଚୟର ମୁଦ୍ରାଖୋଲା, ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ଉଲାଇ ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। 1989 ମସିହାରେ ଅଜଗର, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିଚୟର ମୁଦ୍ରାଖୋଲା, ଦଶମ, ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ନେବୁଖଦ୍ନେଜର 1798 ମସିହାରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ, ଯିଏ 1989 ମସିହାରେ ଆସିଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି କାରଣରୁ, ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ "ସାତ ସମୟ" 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଆସନ୍ତା ବିଚାରର ସଚେତନବାଣୀର ଆଗମନ ସହିତ। "ଦିନମାନଙ୍କ ଶେଷରେ" ସେ ଜଣେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ମଣିଷ ଅଟନ୍ତି, ଏହିପରି ସେ ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶୃଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେହିଟି ମେଷଶାବକସଦୃଶ ଥିଲା। ସେ ଏକେ ସମୟରେ ପୃଥିବୀୟ ପଶୁର ଫିଲାଦେଲଫିଆନ୍ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗକୁ ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ବାବିଲୋନର ପ୍ରଥମ ରାଜା ଭାବରେ, ସେ ବାବିଲୋନର ଶେଷ ରାଜା ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ଆଦର୍ଶରୂପ ଅଟନ୍ତି। ତାଙ୍କର ବିଚାର ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ବିଚାରର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଥିଲା।

ତାଙ୍କ ର ବିଚାର 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା।

> ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କରୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବସୁଥିବା ସମସ୍ତ ଜନ, ଜାତି ଓ ଭାଷାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି; ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ବହୁଗୁଣିତ ହେଉ। ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ମୋ ପ୍ରତି କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ମୁଁ ଭଲ ବୋଧ କଲି। ତାଙ୍କର ଚିହ୍ନମାନେ କେତେ ମହାନ! ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନେ କେତେ ପ୍ରବଳ! ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ରାଜ୍ୟ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ପୁରୁଷାନୁପୁରୁଷ ରହିଥାଏ। ମୁଁ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର, ନିଜ ଘରେ ନିରାମୟରେ ଥିଲି, ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରାସାଦରେ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ଥିଲି; ମୁଁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି, ଯାହା ମୋତେ ଭୟଭୀତ କଲା, ଏବଂ ମୋ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଥିବା ଚିନ୍ତାମାନେ ଓ ମୋ ମସ୍ତକର ଦର୍ଶନମାନେ ମୋତେ ବିଚଳିତ କଲା। ଦାନିୟେଲ 4:1–5।

ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କଲା, ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକତା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର" ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏ।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦେଖିଲି; ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, ବଂଶ, ଭାଷା ଓ ଲୋକସମୁଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାର ଥିଲା। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6, 7.

ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାର ଏକ ତିନି-ପଦୀୟ ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ; ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରଥମ ପଦ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା, ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ ହେଉଛି ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ପଦ ତାଙ୍କର ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। "ଗୌରବ" ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର କଥାରେ ଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ "ଯାଅ" ସେହି ସ୍ଥାନ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ସହର ଏବଂ ସ୍ତମ୍ଭର ଚରିତ୍ରର ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହିଟା ଏକ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାର ଥିଲା। କଳିସିଆ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ ହେଉଛି ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ଏବଂ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ ଥିଲା ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ; କିନ୍ତୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କର ନୁହେଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଗୌରବୀକରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କର ଭୟ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଯେପରି ଦାନିଏଲ ବାବିଲର ଆହାର ଭୋଜନ ନ କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ, କାରଣ ଦାନିଏଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଇତିହାସରେ 1798 ମସିହାରେ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ 1798 ମସିହାରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ସମୟରେ, ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନକୁ ସ୍ଥିର କରେ।

> ମୁଁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି, ଯାହା ମୋତେ ଭୟଭୀତ କଲା; ଏବଂ ମୋର ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଥିବା ଚିନ୍ତାମାନ ଓ ମୋ ମସ୍ତକର ଦର୍ଶନମାନେ ମୋତେ ବ୍ୟାକୁଳ କଲେ। ଏହିକାରଣରୁ ମୁଁ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଜାରି କଲି, ଯେ ବାବିଲର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣାଯାଉ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇ ପାରନ୍ତି। ତାହାପରେ ଯାଦୁକରମାନେ, ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନେ, କଲ୍ଦୀୟମାନେ, ଏବଂ ଶକୁନକଥକମାନେ ଆସିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱପ୍ନ କହିଲି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାର ଅର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ଦାନିୟେଲ ମୋର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ମୋର ଦେବତାର ନାମାନୁସାରେ ବେଲ୍ଟଶସ୍ସର ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଦେବଗଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅଛି; ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ କହିଲି, ଏମିତି କହି, ହେ ବେଲ୍ଟଶସ୍ସର, ଯାଦୁକରମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ, କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ପବିତ୍ର ଦେବଗଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ଏବଂ କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ତୋତେ ବ୍ୟାକୁଳ କରେ ନାହିଁ, ମୁଁ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନଦର୍ଶନ ଦେଖିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ମୋତେ କହ। ଦାନିୟେଲ 4:5–9।

ଶେଷ ସମୟରେ 1798 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ, ଯାହା ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ଭୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲାଯିବାକୁ ଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ହେ ଦାନିଏଲ, ଏହି କଥାମାନଙ୍କ ୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ପୁସ୍ତ କଟିକୁ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମୋହରବନ୍ଦ କର: ଅନେକେ ଏଦିକ୍-ସେଦିକ୍ ଧାଉଥିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞ ।ନ ବୃଦ୍ଧ ି ପାଇବ। ... ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ: କାରଣ ଏହି କଥାମାନେ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୋହରବନ୍ଦ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଏବଂ ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଓ ପରୀକ୍ଷ ିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ତା କରିବେ: ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞ ।ନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:4, 9, 10.

"ଶେଷ ସମୟରେ" ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଗଲା, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଆସି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଡାକାଗଲା, ଏବଂ ସେହି ଆହ୍ୱାନ ଶେଷରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ବୁଝିପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ବୁଝିପାରିଲା। ବାବିଲୋନର ଜ୍ଞାନୀମାନେ, ଯେମାନେ "ଯାଦୁକରମାନେ, ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନେ, କଲ୍ଦୀୟମାନେ, ଏବଂ ଶକୁନକଥକମାନେ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ ବୁଝିଲେ। ବାବିଲୋନର "ଜ୍ଞାନୀମାନେ" ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହିପରି ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> "ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ, ସେମାନେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତହୀନ; ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସଠିକ୍ କଥାକୁ ବାଛିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣାର ଚରିତ୍ର ଏମିତି ନୁହେଁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କରିପାରେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ଏହି ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଯୋଜକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି। ଯିଏ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ଅପବିତ୍ର ଭୋଜକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଇଜଣ ଆମର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ, ବ୍ୟାପାରୀଙ୍କ ହିସାବଘରରେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେପରି ରକ୍ତହୀନ ହାତ ନିନ୍ଦାକାରୀ ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଭୟାବହ ବିଚାରକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲା, ସେପରି ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଏହା ତୁମର ଅବହେଳାକୁ ମଧ୍ୟ ଲେଖି ରଖୁଛି। ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଅଗ୍ନିମୟ ଶବ୍ଦରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, 'ତୁମେ ତୁଲାରେ ତୋଲାଯାଇଛ, ଏବଂ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ପାଇଯାଇଛ'; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଦତ୍ତ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଉ, ତେବେ ତୁମର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବ।" Messages to Young People, 229.